

Sygn. akt I C 71/19 upr

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 maja 2019 r.

Sąd Rejonowy w Piszczu I Wydział Cywilny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Magdalena Łukaszewicz
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Anita Topa

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 23 maja 2019 r. w P.

sprawy z powództwa B. (...) Niestandaryzowanego Sekurytyzacyjnego Funduszu Inwestycyjnego Zamkniętego w G. przeciwko H. R.

o zapłatę

o r z e k a :

odstępuje od obciążania pozwanej H. R. kosztami procesu.

UZASADNIENIE

W dniu 6 grudnia 2018 roku B. (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty z siedzibą w G. wytoczył powództwo przeciwko H. R. o zapłatę kwoty 2 408,23 złotych wraz z odsetkami umownymi w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Nadto wniósł o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego, według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że pozwana w dniu 28 stycznia 2016 roku zawarła (...) Finanse Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością spółką komandytową umowę pożyczki o numerze (...), której przedmiotem było udzielenie pozwanej pożyczki oraz świadczenie przez pożyczkodawcę usługi terenowej obsługi pożyczki. Całkowita kwota przyznanej pożyczki wyniosła 2 249,46 złotych, a opłata za usługę terenowej obsługi pożyczki 220,00 złotych. Łączne zobowiązanie pozwanej względem wierzyciela pierwotnego wynosiło 2 469,46 złotych. Pozwana zobowiązała się do spłaty powyższej kwoty w określonych w umowie ratach, z których pierwsza wynosiła 58,48 złotych, a pozostałe 58,58 złotych. Z powodu opóźnień w spłatach, wierzyciel pierwotny wezwał pozwaną do zapłaty zaległości. Na poczet spłaty pozwana wpłaciła łącznie 780,00 złotych, z czego kwota 747,27 złotych została zaliczona na poczet należności głównej, kwota 17,73 złotych na poczet umownych odsetek za opóźnienie i kwota 15 złotych na poczet kosztów windykacyjnych.

Nadto powód wskazał, że w związku z dalszym niewywiązywaniem się przez pozwaną z ciężących na niej zobowiązań, wierzyciel pierwotny pismem z 17 marca 2017 roku wypowiedział pozwaną przedmiotową umowę i jednocześnie wezwał pozwaną do zapłaty pozostałej kwoty zadłużenia. Wezwanie pozostało bezskuteczne. Na mocy umowy sprzedaży wierzytelności zawartej 9 sierpnia 2017 roku, wierzyciel pierwotny zbył na rzecz powoda przysługującą mu względem pozwanej wierzytelność w łącznej wysokości 2 068,46 złotych, obejmującą: kwotę 1 830,15 złotych tytułem należności głównej i kwotę 238,31 złotych tytułem skapitalizowanych umownych odsetek za opóźnienie. Pozwana została zawiadomiona o sprzedaży wierzytelności i wezwana do zapłaty zadłużenia na rzecz powoda. Wezwanie

pozostało bezskuteczne. Powód, na podstawie przedmiotowej umowy pożyczki i umowy sprzedaży wierzytelności, kontynuował naliczanie odsetek umownych za opóźnienie w spłacie wymagalnego kapitału, które na dzień wniesienia pozwu wynoszą łącznie 578,08 złotych.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym wydanym w niniejszej sprawie 22 lutego 2019 roku, Sąd Rejonowy w Pieszku nakazał pozwanej zapłacić na rzecz powoda całość dochodzonego roszczenia wraz z kosztami postępowania w wysokości 642,00 złotych.

Pozwana H. R. w przepisany terminie wniosła sprzeciw od wydanego nakazu zapłaty zaskarżając go w części – w zakresie kosztów postępowania. W uzasadnieniu podniosła, że znajduje się w trudnej sytuacji finansowej. Jest jedynym żywicielem trzyposobowej rodziny, w której wszyscy są osobami przewlekle chorymi. Ponosi znaczne koszty związane z leczeniem oraz spłaca inne zobowiązania finansowe. Pozostałe środki przeznacza na skromne przeżycie.

Wydany 22 lutego 2019 roku nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, uprawomocnił się w części zasądzonej należności głównej w dniu 15 marca 2019 roku.

Sąd ustalił, co następuje:

H. R. ma 53 lata. Zatrudniona jest w Miejsko-Gminnym Ośrodku Pomocy (...) w P. na stanowisku starszego pracownika socjalnego na podstawie umowy o pracę zawartej na czas nieokreślony, za wynagrodzeniem w wysokości 2 959,31 złotych netto miesięcznie. Jest jedynym żywicielem trzyposobowej rodziny. Gospodarstwo domowe prowadzi wspólnie z mężem P. R. (1) oraz 21-letnim synem P. R. (2). Obaj wymienieni są osobami bezrobotnymi i nie posiadają prawa do zasiłku. Cała rodzina zamieszkuje w lokalu mieszkalnym stanowiącym własność Gminy P..

Oplaty za lokal mieszkalny wynoszą łącznie 588,68 złotych miesięcznie, w tym 100 złotych energia elektryczna. Z tytułu czynszu za mieszkanie H. R. posiada zadłużenie w łącznej wysokości 5 289,90 złotych. Na wniosek Gminy P. prowadzone jest przeciwko niej postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Pieszku pod sygn. akt Km 5/19. Na dzień 14 stycznia 2019 roku zaległość na rzecz wierzyciela wynosiła 2 875,77 złotych. Na poczet tego zadłużenia H. R. wpłaca po 500 złotych miesięcznie. Ponadto spłaca zadłużenie wobec (...) S.A. w kwocie po 100 złotych miesięcznie.

H. R. cierpi na chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa i cukrzycę insulinozależną (z nieokreślonymi powikłaniami). Pozostaje pod opieką poradni diabetologicznej. Jej mąż również choruje przewlekle i wymaga stałego leczenia. W związku z powyższym H. R. regularnie ponosi koszty zakupu leków.

(dowód: zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości wynagrodzenia k. 69; zaświadczenia z PUP w P. k. 70-71; informacja o opłatach za lokal k. 75; potwierdzenie opłaty rachunku za energię elektryczną k. 76; wezwanie do zapłaty k. 80; dowody wpłat na poczet zadłużeń k. 76; zajęcie wierzytelności i stan sprawy Km 5/19 k. 77-78; dokumentacja medyczna k. 73, 74, 79, 79v, 80v; faktura VAT na zakupione leki k. 72)

Sąd zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 102 k.p.c., w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami.

Ustawodawca nie definiuje pojęcia „wypadków szczególnie uzasadnionych”, toteż ich kwalifikacja należy do sądu, który – uwzględniając całokształt okoliczności konkretnej sprawy – powinien kierować się własnym poczuciem sprawiedliwości. Do kręgu tych okoliczności należą zarówno fakty związane z samym przebiegiem procesu, jak i fakty leżące na zewnątrz procesu zwłaszcza dotyczące stanu majątkowego (sytuacji życiowej) strony. Okoliczności te powinny być oceniane przede wszystkim z uwzględnieniem zasad współżycia społecznego (vide postanowienie Sądu Najwyższego – Izby Cywilnej z 14 stycznia 1974r. w sprawie II CZ 223/73).

Przenosząc powyższe na grunt przedmiotowej sprawy zaznaczyć należy, iż pozwana nie kwestionowała roszczenia głównego powoda, czym niewątpliwie przyczyniła się do szybkiego ukończenia postępowania w tym zakresie oraz znacznego ograniczenia jego kosztów.

Odstępując od zastosowania zasady odpowiedzialności za wynik procesu, Sąd uwzględnił ponadto sytuację majątkową i rodzinną pozwanej. Z przedłożonych przez pozwaną dokumentów wprost wynika, że znajduje się ona w bardzo trudnej sytuacji finansowej. Jest jedynym żywicielem trzyosobowej rodziny, wraz z mężem jest osobą przewlekle chorą wymagającą stałego leczenia, uzyskiwane wynagrodzenie za pracę przeznacza na zakup leków oraz spłatę zobowiązań finansowych, w tym zadłużenia za zajmowany lokal mieszkalny. Nie ulega wątpliwości, iż dochód pozwanej nie wystarcza na pokrycie wszystkich kosztów bieżących związanych z utrzymaniem rodziny oraz, że brak spłaty przedmiotowego zadłużenia wynikał przede wszystkim z trudności finansowych, z jakimi się ona boryka.

Przytoczone wyżej okoliczności skłoniły Sąd do przyjęcia, że w niniejszej sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek uzasadniający odstąpienie od obciążenia pozwanej kosztami procesu.